Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (deveti senat)

z dne 26. oktobra 2015*

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi zaradi razmer v Ukrajini — Zamrznitev sredstev — Seznam oseb, subjektov in organov, za katere se uporabi zamrznitev sredstev in gospodarskih virov — Vključitev imena tožeče stranke — Dokaz o utemeljenosti vpisa na seznam“

V zadevi T-290/14,

Andrij Portnov, stanujoč v Kijevu (Ukrajina), ki ga zastopa M. Cessieux, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata V. Piessevaux in J.-P. Hix, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

Evropske komisije, ki jo zastopata D. Gauci in T. Scharf, agenta,

intervenientka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 1) in Sklepa Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 26) v delu, v katerem je bilo ime tožeče stranke vpisano na seznam oseb, subjektov in organov, za katere se uporabijo ti omejevalni ukrepi,

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi G. Berardis (poročevalec), predsednik, O. Czúcz in A. Popescu, sodnika,

sodna tajnica: S. Bukšek Tomac, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 21. maja 2015,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Tožeča stranka, Andrij Portnov, je ukrajinski državljan, ki je opravljal različne funkcije v ukrajinski administraciji, med drugim je bil svetovalec ukrajinskega predsednika.

2 Svet Evropske unije je 5. marca 2014 na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2014/119/SZVP o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 26, v nadaljevanju: izpodbijani sklep).

3 Člen 1(1) in (2) izpodbijanega sklepa določa:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.

2. Fizičnima ali pravnim osebam, subjektom ali organom s seznama v Prilogi se ne dajo neposredno ali posredno na razpolago ali v njihovo korist nobena sredstva ali gospodarski viri.“

4 Podrobna pravila o zadevnih omejevalnih ukrepih so opredeljena v naslednjih odstavkih tega člena.

5 Svet je istega dne na podlagi člena 215(2) PDEU sprejel Uredbo (EU) št. 208/2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini (UL L 66, str. 1, v nadaljevanju: izpodbijana uredba).

6 V skladu z izpodbijanim sklepom izpodbijana uredba nalaga sprejetje zadevnih omejevalnih ukrepov in opredeljuje podrobna pravila glede navedenih omejevalnih ukrepov z besedilom, ki je v bistvu enako kot v navedenem sklepu.

7 Imena oseb, na katere se nanašata izpodbijana sklep in uredba, so navedena v seznamu iz Priloge k navedenemu sklepu in iz Priloge I k navedeni uredbi (v nadaljevanju: seznam) skupaj z, med drugim, obrazložitvijo njihovega vpisa.

8 Na seznamu sta bila ob imenu tožeče stranke navedba „nekdanji svetovalec predsednika Ukrajine“ kot podatek o identiteti in ta obrazložitev:

„Oseba, zoper katero v Ukrajini teče kazenski postopek zaradi preiskave zločinov [kaznivih dejanj] v zvezi s poneverbo [odtujitvijo] ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitega prenosa teh sredstev izven Ukrajine.“

9 Svet je 6. marca 2014 v *Uradnem listu Evropske unije* objavil Obvestilo osebam, za katere veljajo omejevalni ukrepi, določeni v izpodbijanem sklepu in v izpodbijani uredbi (UL C 66, str. 1).

10 V tem obvestilu je navedeno, da lahko „[z]adevne osebe […] [Svetu pošljejo] zahtevek za ponovno preučitev odločitve o njihovi uvrstitvi na [seznam] skupaj z dokazili […]“. V Obvestilu so zadevne osebe opozorjene tudi, „da lahko odločitev Sveta izpodbijajo na Splošnem sodišču […] v skladu s pogoji iz členov 275[, drugi odstavek, PDEU] ter 263[, četrti in šesti odstavek,] [PDEU].“

11 Tožeča stranka je 17. aprila 2014 Svetu poslala zahtevek za ponovno preučitev uvrstitve njenega imena na seznam, ki je vseboval tudi zahtevek za posredovanje elementov, na katerih je temeljil ta vpis.

12 Svet je potrdil, da je bil zahtevek v postopku obravnave, in je v prilogi k odgovoru na tožbo in dupliki posredoval listine, ki jih obsega spis v zvezi s tožečo stranko, in sicer dopis, ki ga je urad ukrajinskega generalnega državnega tožilca poslal Visoki predstavnici Evropske Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, z dne 3. marca 2014 (v nadaljevanju: dopis z dne 3. marca 2014) in druge dokaze iz obdobja po sprejetju izpodbijanih aktov.

13 Izpodbijana sklep in uredba sta bila spremenjena z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/216/SZVP z dne 14. aprila 2014 o izvajanju izpodbijanega sklepa (UL L 111, str. 91) in z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 381/2014 z dne 14. aprila 2014 o izvajanju izpodbijane uredbe (UL L 111, str. 33). Vendar se položaj tožeče stranke z Izvedbenim sklepom 2014/2016 in z Izvedbeno uredbo št. 381/2014 ni spremenil.

14 Izpodbijani sklep je bil spremenjen tudi s Sklepom Sveta (SZVP) 2015/143 z dne 29. januarja 2015 o spremembi izpodbijanega sklepa (UL L 24, str. 16), ki je začel veljati 1. februarja 2015. V zvezi z merili za določitev oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, je iz člena 1 navedenega sklepa razvidno, da se člen 1(1) izpodbijanega sklepa nadomesti s tem besedilom:

„1. Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v njihovi lasti, z njimi razpolagajo ali so pod nadzorom oseb, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, in oseb, odgovornih za kršitve človekovih pravic, in fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, ki so z njimi povezani, kot so navedeni v Prilogi.

Za namene tega sklepa osebe, ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev, vključujejo osebe, proti katerim ukrajinske oblasti vodijo preiskavo:

(a) glede odtujitve ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja ali vpletenosti v to odtujitev; ali

(b) glede zlorabe položaja javnega funkcionarja z namenom pridobitve neupravičene koristi zanj ali za tretjo osebo, kar je povzročilo izgubo ukrajinskih javnih sredstev ali drugega premoženja, ali [glede] vpletenost[i] v to zlorabo.“

15 Z Uredbo Sveta (EU) 2015/138 z dne 29. januarja 2015 o spremembi izpodbijane uredbe (UL L 24, str. 1) je bila zadnje navedena uredba spremenjena v skladu s Sklepom 2015/143.

16 Izpodbijana sklep in uredba sta bila nato spremenjena s Sklepom Sveta (SZVP) 2015/364 z dne 5. marca 2015 o spremembi izpodbijanega sklepa (UL L 62, str. 25) in z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) 2015/357 z dne 5. marca 2015 o izvajanju izpodbijane uredbe (UL L 62, str. 1). S Sklepom 2015/364 je bil spremenjen člen 5 izpodbijanega sklepa, in sicer tako, da se je uporaba omejevalnih ukrepov v zvezi z nekaterimi osebami, katerih imena so bila vpisana na seznam, podaljšala do 6. marca 2016 ali do 6. junija 2015. Z Izvedbeno uredbo 2015/357 je bila posledično nadomeščena Priloga I k izpodbijani uredbi.

17 Po teh spremembah imena tožeče stranke ni več na seznamu.

Postopek in predlogi strank

18 Tožeča stranka je 29. aprila 2014 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila to tožbo. Vložila je tudi predlog za obravnavanje po hitrem postopku na podlagi člena 76a Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991.

19 Splošno sodišče je s sklepom z dne 4. junija 2014 zavrnilo predlog za obravnavanje po hitrem postopku.

20 Svet je 24. julija 2014 vložil odgovor na tožbo. Vložil je tudi obrazložen predlog v skladu s členom 18(4), drugi pododstavek, Navodil sodnemu tajniku Splošnega sodišča, in sicer naj se vsebina nekaterih prilog k odgovoru na tožbo ne navede v dokumentih v zvezi s to zadevo, do katerih ima javnost dostop.

21 Evropska komisija je 4. avgusta 2015 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila predlog za intervencijo v tem postopku v podporo predlogom Sveta. Predsednik devetega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 11. septembra 2014 dovolil to intervencijo. Komisija se je z aktom, ki ga je 14. oktobra 2014 vložila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, odpovedala vložitvi intervencijske vloge.

22 V sodnem tajništvu Splošnega sodišča je bila 17. septembra 2014 vložena replika, 12. novembra 2014 pa duplika. Svet je vložil tudi obrazložen predlog v skladu s členom 18(4), drugi pododstavek, Navodil sodnemu tajniku Splošnega sodišča, in sicer naj se vsebina nekaterih prilog k dupliki ne navede v dokumentih v zvezi s to zadevo, do katerih ima javnost dostop.

23 Splošno sodišče je 31. marca 2015 v okviru ukrepov procesnega vodstva iz člena 64 Poslovnika z dne 2. maja 1991 stranke pozvalo k predložitvi stališč glede vprašanja, ali je tožeča stranka ohranila pravni interes po tem, ko je bilo njeno ime odstranjeno s seznama oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, in če da, glede katerih tožbenih razlogov ta interes obstaja še naprej. Stranke so v določenem roku izpolnile to zahtevo.

24 Stranke so na obravnavi 21. maja 2015 ustno podale navedbe in odgovorile na vprašanja Splošnega sodišča.

25 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanjo;

— izpodbijani sklep razglasi za ničen v delu, v katerem se nanaša nanjo;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

26 Svet ob podpori Komisije Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbo razglasi za neutemeljeno;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov;

— podredno, razglasi, da se učinki izpodbijanega sklepa ohranijo do začetka učinkovanja razglasitve delne ničnosti izpodbijane uredbe.

Pravo

Ohranitev pravnega interesa tožeče stranke

27 Opozoriti je treba, da po tem, ko sta bila izpodbijana akta spremenjena s Sklepom 2015/364 in z Izvedbeno uredbo 2015/357, imena tožeče stranke ni več na seznamu.

28 Svet je ob podpori Komisije v odgovoru na pisno vprašanje Splošnega sodišča (točka 23 zgoraj) menil, da tožeča stranka ni dokazala, da ohranja pravni interes.

29 V skladu z ustaljeno sodno prakso morata predmet spora in pravni interes tožeče stranke obstati do razglasitve sodne odločbe, sicer se postopek ustavi, to pa temelji na predpostavki, da ima lahko stranka, ki je vložila tožbo, zaradi izida tožbe koristi (glej sodbo z dne 7. junija 2007, Wunenburger/Komisija, C-362/05 P, ZOdl., EU:C:2007:322, točka 42 in navedena sodna praksa).

30 Poleg tega, čeprav sama potrditev nezakonitosti izpodbijanega akta ne more odpraviti premoženjske škode ali posega v zasebnost, lahko rehabilitira zadevno osebo ali zagotovi neke vrste povračilo nepremoženjske škode, ki ji je nastala zaradi te nezakonitosti, in tako upraviči nadaljnji obstoj njenega pravnega interesa. Glede tega okoliščina, da je bila razveljavitev zadevnih omejevalnih ukrepov dokončna, ne ovira nadaljnjega obstoja pravnega interesa glede učinkov, ki so jih akti, s katerimi so bili ti ukrepi naloženi, imeli od dneva, ko so začeli veljati, do dneva njihove razveljavitve (glej v tem smislu sodbo z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, ZOdl., EU:C:2013:331, točke od 70 do 72 in 82).

31 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je tožeča stranka, kot je navedla v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča in na obravnavi, pri čemer ji Svet ne ugovarja, bila in je trenutno vključena v politično življenje v Ukrajini. Zato to, da je z vpisom njenega imena na seznam javno označena kot oseba, zoper katero v Ukrajini teče kazenski postopek v zvezi z dejanji odtujitve sredstev, lahko škodi zlasti njenemu ugledu, ki ga ima kot politik.

32 Ugotoviti je torej treba, da tožeča stranka ohranja pravni interes kljub temu, da so bili v zvezi z njo sporni omejevalni ukrepi razveljavljeni.

Utemeljenost

33 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet razlogov. Prvi se nanaša na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega pravnega sredstva. Drugi se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve. Tretji se nanaša na nespoštovanje meril za določitev oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, ki so bila določena z izpodbijanima sklepom in uredbo. Četrti se nanaša na napačno ugotovitev dejanskega stanja, peti pa na poseg v lastninsko pravico.

34 Splošno sodišče meni, da je treba najprej preizkusiti tretji tožbeni razlog.

35 Tožeča stranka v utemeljitev tretjega tožbenega razloga v bistvu trdi, da sprejetje omejevalnih ukrepov proti njej ni v skladu z merili za določitev oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, ki so bila določena z izpodbijanima aktoma. Po eni strani trdi, da ni dokazano, da bi bila odgovorna za odtujitev javnih sredstev in da zoper njo teče kazenski postopek ali preiskava v zvezi s temi dejanji, po drugi strani pa, da je nezakonit prenos odtujenih sredstev iz Ukrajine ločeno kaznivo dejanje od tistega, ki je navedeno v navedenih aktih, to je odtujitev sredstev.

36 Tožeča stranka s temi trditvami v bistvu izpodbija utemeljenost vpisa svojega imena na seznam.

37 Svet po eni strani trdi, da člena 1 izpodbijanega sklepa ni mogoče razlagati tako, da se nanaša zgolj na osebe, ki so bile s sodno odločbo spoznane za krive za odtujitev javnih sredstev, po drugi strani pa, da je prenos odtujenih javnih sredstev iz Ukrajine lahko sestavni del kaznivega dejanja odtujitve sredstev.

38 Opozoriti je treba, da čeprav ima Svet široko polje proste presoje glede splošnih meril, ki naj se upoštevajo za namene sprejetja omejevalnih ukrepov, učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, zahteva, da se sodišče Unije v okviru nadzora zakonitosti razlogov, na katerih temelji sklep o vpisu ali ohranitvi imena določene osebe na seznamu oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, prepriča, da ta sklep, ki je za to osebo posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To pomeni, da je treba preveriti dejstva, ki so navedena v obrazložitvenem memorandumu, na katerem temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen

na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi – oziroma vsaj eden od njih, za katerega se šteje, da je sam po sebi dovolj za utemeljitev tega sklepa – utemeljeni dovolj jasno in konkretno (glej sodbo z dne 21. aprila 2015, Anbouba/Svet, C-605/13 P, ZOdl., EU:C:2015:248, točki 41 in 45 in navedena sodna praksa).

39 V obravnavani zadevi merilo iz člena 1(1) izpodbijanega sklepa določa, da se sprejmejo omejevalni ukrepi proti „oseb[am], ki so bile opredeljene kot odgovorne za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev“.

40 Ime tožeče stranke je bilo vpisano na seznam, ker je bila to „[o]seba, zoper katero v Ukrajini teče kazenski postopek zaradi preiskave zločinov [kaznivih dejanj] v zvezi s poneverbo [z odtujitvijo] ukrajinskih državnih sredstev in nezakonitega prenosa teh sredstev izven Ukrajine“. Iz tega izhaja, da so se po mnenju Sveta zoper tožečo stranko vsaj zbirala obvestila ali je glede nje potekala preiskava, ki (še) ni pripeljala do vložitve obtožnega akta.

41 Svet se v utemeljitev vpisa tožeče stranke na seznam sklicuje na dopis z dne 3. marca 2014, v katerem je navedeno, da so „ukrajinski organi pregona začeli vrsto kazenskih postopkov za preiskavo kaznivih dejanj, ki so jih storili nekdanji visoki funkcionarji“, med katerimi je tožeča stranka. V dopisu je nato zelo na splošno navedeno, da je bilo v zadevni preiskavi „mogoče ugotoviti odtujitev javnih sredstev v velikih zneskih in njihov naknadni nezakonit prenos iz Ukrajine“.

42 Glede na spis zadeve je med dokazi, ki jih je predložil Svet v tem postopku, dopis z dne 3. marca 2014 edini, ki je iz obdobja pred sprejetjem izpodbijanega sklepa in izpodbijane uredbe. Zato je treba zakonitost navedenih aktov presojati zgolj z vidika tega dokaza.

43 Preveriti je torej treba, ali je dopis z dne 3. marca 2014 zadosten dokaz za utemeljitev ugotovitve, da je bila tožeča stranka opredeljena „kot odgovorna za odtujitev ukrajinskih državnih sredstev“ v smislu člena 1(1) izpodbijanega sklepa.

44 Čeprav dopis z dne 3. marca 2014, kot poudarja Svet, izvira iz višjega pravosodnega organa tretje države, in sicer iz urada ukrajinskega generalnega državnega tožilca, vsebuje zgolj splošno navedbo, da je tožeča stranka med drugimi nekdanjimi visokimi funkcionarji v preiskavi glede dejanj, ki prav tako niso natančneje opredeljena, v zvezi z odtujitvijo javnih sredstev in nezakonitim prenosom teh sredstev v tujino. Ne vsebuje nobenih pojasnil niti glede teh dejanj niti glede odgovornosti tožeče stranke v zvezi z njimi.

45 Poleg tega je treba v zvezi z navedbami, ki jih je podal Svet pred Splošnim sodiščem, in sicer da je uvedba preiskave zoper tožečo stranko nujno temeljila na informacijah na podlagi zbiranja obvestil, ki niso navedena, pred navedeno uvedbo, ugotoviti, da so to le gole domneve. Glede tega je treba opozoriti, da sklep o sprejetju omejevalnih ukrepov v smislu člena 29 PEU ni sprejet kot odgovor na zahtevo organov zadevne tretje države, ampak je avtonomen ukrep, sprejet za uresničevanje ciljev skupne zunanje in varnostne politike Unije. Pristojni organ Unije je tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, ne pa da bi morala zadnje navedena predložiti negativni dokaz, da navedeni razlogi niso utemeljeni (sodbi z dne 18. julija 2013, Komisija in drugi/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, ZOdl., EU:C:2013:518, točki 120 in 121, in z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, ZOdl., EU:C:2013:775, točki 65 in 66).

46 Res je sicer, da, kot trdi Svet, je sodišče Unije v okviru uporabe omejevalnih ukrepov ugotovilo, da opredelitev osebe kot odgovorne za kaznivo dejanje ne pomeni nujno, da je bila za to kaznivo dejanje obsojena (glej, v tem smislu, sodbi z dne 5. marca 2015, Ezz in drugi/Svet, C-220/14 P, ZOdl., EU:C:2015:147, točka 72, in z dne 27. februarja 2014, Ezz in drugi/Svet, T-256/11, ZOdl., EU:T:2014:93, točke od 57 do 61).

47 Vendar je bil v okviru zadev, ki so bile podlaga za sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 46, zoper tožeče stranke izdan vsaj sklep s strani generalnega državnega tožilca zadevne tretje države, s katerim je bil odrejen zaseg njihovega premoženja, ki ga je potrdilo kazensko sodišče (zgoraj v točki 46 navedena sodba Ezz in drugi/Svet, EU:T:2014:93, točka 132). Zato je bila uporaba omejevalnih ukrepov proti tožečim strankam iz teh zadev utemeljena na konkretnih dejstvih, s katerimi se je seznanil Svet.

48 V obravnavani zadevi pa je treba ugotoviti, prvič, da Svet ni imel informacij v zvezi z dejstvi ali ravnanji, ki jih ukrajinski organi očitajo posebej tožeči stranki, in, drugič, da dopis z dne 3. marca 2014, na katerega se Svet sklicuje, tudi če se ga ne presoja ločeno, ampak glede na kontekst, v katerega se umešča, ne pomeni dovolj trdne dejanske podlage v smislu sodne prakse iz točke 38 zgoraj za vpis imena tožeče stranke na seznam iz razloga, da je bila opredeljena „kot odgovorna“ za odtujitev javnih sredstev.

49 Poleg tega dodatni dokazni elementi, ki jih je predložil Svet in so iz obdobja po sprejetju izpodbijanih aktov, dokazujejo, da je bila zoper tožečo stranko vodena preiskava, ki je bila začeta po sprejetju teh aktov in istega dne, kot sta bila objavljena. Zato ni dokazano niti to, da je bila tožeča stranka ob sprejetju teh aktov v pravem „kazenskem postopku“, čeprav zgolj v fazi preiskave. Zato je vpis imena tožeče stranke na seznam kot „osebe, zoper katero teče kazenski postopek“, napačen. Poleg tega Svet, ki mu je bilo na obravnavi postavljeno vprašanje glede preklica omejevalnih ukrepov glede tožeče stranke, ni navedel nobenega pojasnila v utemeljitev tega preklica.

50 Glede na vse navedeno z vpisom imena tožeče stranke na seznam niso bila spoštovana merila za določitev oseb, na katere se nanašajo zadevni omejevalni ukrepi, ki so določena v izpodbijanem sklepu.

51 Zato je treba tretji tožbeni razlog sprejeti, izpodbijani sklep pa razglasiti za ničen v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

52 Iz istih razlogov se izpodbijana uredba razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

53 Ker je tretji tožbeni razlog utemeljen, se tožbi ugodi, ne da bi bilo treba odločiti o drugih tožbenih razlogih.

54 Poleg tega, ker zaradi sprejetja Sklepa 2015/364 in Izvedbene uredbe 2015/357 imena tožeče stranke ni več na seznamu oseb, na katere se nanašajo omejevalni ukrepi, ni treba obravnavati vprašanja glede ohranitve učinkov izpodbijanega sklepa v delu, v katerem se nanaša na tožečo stranko.

Stroški

55 V skladu s členom 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

56 Ker Svet ni uspel, se mu v skladu s predlogi tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

57 Poleg tega na podlagi člena 138(1) Poslovnika institucije, ki so intervenirale v postopku, nosijo svoje stroške. Komisija torej nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (deveti senat)

razsodilo:

1. **Sklep Sveta 2014/119/SZVP z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini in Uredba Sveta (EU) št. 208/2014 z dne 5. marca 2014 o omejevalnih ukrepih proti določenim osebam, subjektom in organom zaradi razmer v Ukrajini se razglasita za nična v delu, v katerem se nanašata na Andrija Portnova.**

2. **Svet Evropske unije nosi svoje stroške in plača stroške, ki jih je priglasil A. Portnov.**

3. **Evropska komisija nosi svoje stroške.**

G. Berardis O. Czúcz A. Popescu

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 26. oktobra 2015.

Podpisi